

UCHWAŁA NR XXXIV/359/2021
RADY MIEJSKIEJ W MUROWANEJ GOŚLINIE

z dnia 21 lipca 2021 r.

w sprawie udzielenia odpowiedzi na skargę na uchwałę Nr XXVI/274/2013 Rady Miejskiej w Murowanej Goślinie z dnia 25 czerwca 2013 r. w sprawie ustalenia opłaty za korzystanie przez operatorów i przewoźników z przystanków komunikacyjnych i dworców, których właścicielem lub zarządzającym jest Gmina Murowana Goślina wniesioną przez Prokuratora Regionalnego w Poznaniu do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. z 2020 r. poz. 713 ze zm.) w związku z art. 54 §2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 ze zm.)) uchwala się, co następuje:

§ 1. 1. Udziela się odpowiedzi na skargę na uchwałę Nr XXVI/274/2013 Rady Miejskiej w Murowanej Goślinie z dnia 25 czerwca 2013 r. w sprawie ustalenia opłaty za korzystanie przez operatorów i przewoźników z przystanków komunikacyjnych i dworców, których właścicielem lub zarządzającym jest Gmina Murowana Goślina, wniesioną przez Prokuratora Regionalnego w Poznaniu do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu.

2. Treść odpowiedzi na skargę stanowi załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 2. 1. Upoważnia się Burmistrza Miasta i Gminy Murowana Goślina do przekazania skargi wraz z odpowiedzią na skargę uwzględniającą zarzuty skargi oraz z aktami sprawy i niniejszą uchwałą do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu.

2. Upoważnia się Burmistrza Miasta i Gminy Murowana Goślina do ustanowienia pełnomocnika procesowego, który będzie reprezentował Radę Miejską w Murowanej Goślinie przed właściwym sądem administracyjnym.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Załącznik nr 1
do Uchwały Nr
XXXIV/359/2021
Rady Miejskiej
w Murowanej Goślinie
z dnia 21 lipca 2021 r.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Poznaniu
ul. Ratajczaka 10/12
61-815 Poznań**

Skarżący: Prokurator Regionalny w Poznaniu
Ul. Solna 10, 61 – 736 Poznań

Organ

administracji: Rada Miejska w Murowanej Goślinie,
Plac Powstańców Wlkp. 9, 62-095 Murowana Goślina

ODPOWIEDŹ NA SKARGĘ

W imieniu Rady Miejskiej w Murowanej Goślinie, na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz.U z 2019 poz. 2325 ze zm.) [dalej jako p.p.s.a.] **w załączeniu przekazuję skargę** Prokuratora Regionalnego w Poznaniu na uchwałę Nr XXVI/274/2013 Rady Miejskiej w Murowanej Goślinie z dnia 25 czerwca 2013 r. w sprawie ustalenia stawki opłaty za korzystanie przez operatorów i przewoźników z przystanków komunikacyjnych i dworców, których właścicielem lub zarządzającym jest Gmina Murowana Goślina (Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2013 r. poz.4379), doręczoną organowi w dniu 19 lipca 2021 r., wraz z uporządkowanymi aktami sprawy oraz niniejszą odpowiedzią na skargę.

Odnosząc się do treści skargi, wnoszę o:

1. odrzucenie skargi na podstawie art. 58 § 1 pkt 2 p.p.s.a., ewentualnie
2. oddalenie skargi,
3. odstąpienie od obciążania organu kosztami postępowania,
4. przeprowadzenie rozprawy także pod nieobecność przedstawiciela organu lub jego pełnomocnika.

Uzasadnienie

W dniu 19 lipca 2021 r. wpłynęła do Urzędu Gminy Murowana Goślina skarga Prokuratora Regionalnego w Poznaniu na uchwałę Nr XXVI/274/2013 Rady Miejskiej w Murowanej Goślinie z dnia 25 czerwca 2013 r. w sprawie ustalenia stawki opłaty za korzystanie przez operatorów i przewoźników z przystanków komunikacyjnych i dworców, których właścicielem lub zarządzającym jest Gmina Murowana Goślina (Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2013 r. poz.4379).

Skarżący wniósł o stwierdzenie nieważności zaskarżonej uchwały w całości oraz o rozstrzygnięcie sprawy w postępowaniu uproszczonym.

Skarżący w uzasadnieniu skargi podniósł, iż podjęta przez Radę Miejską w Murowanej Goślinie Uchwała Nr XXVI/274/2013 z dnia 25 czerwca 2013 r. w sprawie ustalenia stawki opłaty za korzystanie przez operatorów i przewoźników z przystanków komunikacyjnych i dworców, których właścicielem lub zarządzającym jest Gmina Murowana Goślina (Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2013 r. poz.4379) została wydana z naruszeniem art. 16 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 2475) poprzez niewłaściwe zastosowanie i wprowadzenie stawek w postaci jednakowej stawki opłat dla wszystkich przewoźników za korzystanie z przystanków komunikacyjnych oraz jednakowej stawki za zatrzymanie na dworcu, a więc zastosowanie stawek o dyskryminującym charakterze wbrew treści art. 16 ust. 4 ustawy, który pozwala na pobieranie opłat za korzystanie przez operatorów i przewoźników z przystanków komunikacyjnych i dworców, których właścicielem lub zarządzającym jest jednostka samorządu terytorialnego z uwzględnieniem niedyskryminujących zasad.

W ocenie Rady Miejskiej w Murowanej Goślinie, stanowisko skarżącego nie jest słuszne a skarga winna zostać w pierwszej kolejności odrzucona w całości. Gdyby jednak Sąd stwierdził, że skarga nie podlega odrzuceniu, winna ona zostać oddalona przez Sąd w całości.

I. Przekroczenie terminu do wniesienia skargi

W pierwszej kolejności podkreślić należy, że zgodnie z art. 53 § 2 p.p.s.a. „*W sprawach wskazanych w § 1 i 2 prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich lub Rzecznik Praw Dziecka mogą wnieść skargę w terminie sześciu miesięcy od dnia doręczenia stronie rozstrzygnięcia w sprawie indywidualnej, a w pozostałych przypadkach w terminie sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie aktu lub podjęcia innej czynności uzasadniającej wniesienie skargi. Termin ten nie ma zastosowania w sprawach, o których mowa w § 2a.*”

Art. 53 § 2a p.p.s.a. stanowi zaś, że w przypadku innych aktów, jeżeli ustawa nie przewiduje środków zaskarżenia w sprawie będącej przedmiotem skargi i nie stanowi inaczej, skargę można wnieść w każdym czasie.

Z brzmienia powyższego przepisu skarżący zdaje się wywodzić swoje uprawnienie do wniesienia skargi na skarżony akt w każdym czasie, co nie jest zgodne z prawdą.

Już z samego literalnego brzmienia art. 53 § 3 p.p.s.a. należy wnioskować, że w przypadku, gdy to prokurator wnosi skargę na akt to termin do wniesienia takiej skargi wynosi sześć miesięcy od dnia wejścia w życie aktu.

Zaskarżona uchwała weszła w życie z dniem 1 stycznia 2014 r., a więc termin na jej zaskarżenie upłynął w dniu 1 lipca 2014 r.

Za stanowiskiem, iż w realiach niniejszej sprawy nie znajduje zastosowania art. 53 § 2a p.p.s.a. przemawia również fakt, że w przedmiotowej sprawie ustawa przewiduje środek zaskarżenia w art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, zgodnie z którym każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem, podjętymi przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, może zaskarżyć uchwałę lub zarządzenie do sądu administracyjnego.

Zgodnie z art. 58 § 1 pkt 2 p.p.s.a., sąd administracyjny odrzuca skargę wniesioną po upływie terminu do jej wniesienia.

W związku z powyższym, w ocenie organu, skarga w niniejszej sprawie podlega odrzuceniu.

II. Brak naruszeń zarzucanych przez skarżącego

Na wypadek uznania przez Sąd, że skarga nie podlega odrzuceniu, organ wskazuje, że w toku prac nad uchwałą, jak i poprzez jej przyjęcie nie doszło do naruszenia przepisów, których naruszenie zarzuca skarżący.

W szczególności nie sposób zgodzić się ze stanowiskiem, iż zaskarżona uchwała wprowadza stawki o dyskryminującym charakterze.

W orzecznictwie sądowoadministracyjnym w zasadzie ugruntowany jest pogląd, zgodnie z którym poprzez uwzględnienie niedyskryminujących zasad przy ustalaniu opłat należy rozumieć zapewnienie traktowania wszystkich przewoźników w sposób równorzędny poprzez wyeliminowanie lub ograniczenie konkurencji wśród przewoźników wykonujących usługi przewozu w granicach gminy (tak m. in.: wyrok WSA w Kielcach z dn. 25.03.2021 r., I

SA/Ke 95/21, LEX nr 3153712; wyrok WSA w Kielcach z dn. 8.04.2021 r., I SA/Ke 107/21, LEX nr 3162863).

Dyskryminacja to prześladowanie poszczególnych osób lub grup społecznych albo ograniczanie ich praw ze względu na rasę, narodowość, wyznanie, płeć itp. , a zatem przez zaprzeczenie niedyskryminujące zasady powinny aprobować nieprześladowanie albo nieograniczanie praw, realizując m.in. zasadę równości wyrażoną w art. 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r.

W doktrynie podnosi się, że *„zasada równości ma charakter uniwersalny, obejmuje każdą jednostkę, a tym samym osobę fizyczną i osobę prawną, jak również jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, bez względu na inne przesłanki jak na przykład obywatelstwo”* (M. Chmaj, *Równość wobec prawa i zakaz dyskryminacji* (w:) M. Chmaj (red.), *Konstytucyjne wolności i prawa w Polsce, Zasady ogólne*, t. I, Kraków 2002, s. 126.).

W związku z powyższym nie powinno budzić wątpliwości, że praktyczne stosowanie konstytucyjnej zasady równości (znajdującej swoje odbicie w niedyskryminującym charakterze opłat za korzystanie z samorządowych przystanków lub dworców) powinno się przejawiać w ustalaniu przez organy prawotwórcze jednostek samorządu terytorialnego stawek równych, nieróżnicujących w żaden sposób podmiotów korzystających z takich obiektów. Jest to działanie ze wszelkich względów celowe i zasadne.

Nie sposób zgodzić się z poglądami wyrażonymi w orzeczeniach przywołanych w treści skargi przez skarżącego, a to z następujących względów:

- stanowisko o zasadności różnicowania opłat za korzystanie z obiektów samorządowych godzi w konstytucyjną zasadę równości;
- w praktyce przedsiębiorstw zajmujących się transportem zbiorowym przewozy nie są dokonywane wyłącznie jednolitym taborem w ramach jednego przedsiębiorstwa. W zależności od potrzeb i planowanego obciążenia kursów mogą być one realizowane mniejszymi lub większymi pojazdami. W obrocie gospodarczym regularnie zdarzają się sytuacje, w których większy pojazd zabiera znacznie mniej pasażerów aniżeli pojazd mniejszy;
- organ pobierający opłaty nie posiada informacji na temat pojazdów przewoźnika, zaś uzyskanie tej wiedzy wymagałoby od organu pobierającego opłaty za przystanki dogłębnej weryfikacji, jakie pojazdy dany przewoźnik posiada oraz jakim pojazdem wykonywany jest dany kurs. Nie jest to jednak praktycznie możliwe, bowiem nie jest tak, że przewoźnik do każdego konkretnego kursu wykorzystuje zawsze ten sam pojazd; chociażby dla danego kursu w dni robocze wykorzystywany może być pojazd

mniejszy, a dla tego samego kursu w weekend wystarczający będzie mniejszy pojazd. Podobnie w okresie wakacji letnich może nie być zapotrzebowania wśród pasażerów na transport większymi pojazdami, w przeciwieństwie do przewozów realizowanych w okresie trwającego roku szkolnego;

- nieuzasadniony jest także pogląd, jakoby pojazdy większe przyczyniały się w większym stopniu do niszczenia nawierzchni. Jeżeli nawierzchnia jest zaprojektowana i wykonana w sposób prawidłowy, jest odporna na większy nacisk osi wywoływany przez te pojazdy. Co więcej, przyjmując taki pogląd, należałoby różnicować pojazdy ze względu na ich rzeczywistą masę (pojazd większy może przewozić np. jedną osobę, a pojazd mniejszy, np. 28 osób, co ma realny wpływ na masę), czy też czas zatrzymywania się na przystanku lub dworcu (czas postoju również może mieć wymierny wpływ na niszczenie nawierzchni; czas postoju pojazdu zależny będzie również od ilości wsiadających i wysiadających na danym przystanku pasażerów, co również może oznaczać, że czas postoju pojazdu mniejszego – jeśli będzie przewoził większą ilość pasażerów – będzie dłuższy). Taka ingerencja wymuszałaby konieczność montowania wag i stoperów na każdym przystanku czy dworcu, co należy uznać za niewykonalne.

Mając na uwadze powyższe nie powinno budzić wątpliwości, że zaskarżona uchwała nie jest sprzeczna z prawem, w szczególności nie narusza art. 16 ust. 4 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym.

W tym stanie rzeczy, w imieniu organu wnoszę, jak na wstępie.

Załączniki:

1. odpis pisma x 1,
2. skarga z załącznikami

UZASADNIENIE
DO UCHWAŁY NR XXXIV/359/2021
RADY MIEJSKIEJ W MUROWANEJ GOŚLINIE

z dnia 21 lipca 2021 r.

W dniu 19 lipca 2021 r. wpłynęła do Rady Miejskiej w Murowanej Goślinie skarga Prokuratora Regionalnego w Poznaniu na uchwałę Nr XXVI/274/2013 z dnia 25 czerwca 2013 r.

Zgodnie z art. 54 §1 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi skargę do sądu administracyjnego wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi.

Zgodnie z zapisem §2 skargę przekazuje się wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę w terminie 30 dni od dnia jej wniesienia.

Stosownie do tego należało podjąć niniejszą uchwałę.